

c. 200,000 Kr. I alt frigøres saaledes Raastoffer, der hidtil have givet en aarlig Toldafgift af over 2,834,000 Kr.

Ud over dette har imidlertid Kommissionens Mindretal yderligere foreslaaet Toldfrihed for følgende Naas- og Hjælpestoffer: Eikorierødder, Farver og Farvestoffer, Lim og Papirmasse, hvad der vilde paaføre Statskassen et Indtægtstab af henved 300,000 Kr. Kommissionens Flertal har ikke kunnet tiltræde disse Forslag, dels af finansielle Hensyn, dels tillige fordi derved et formentlig berettiget Krav paa Beskyttelse (Eikorierødder og Lim) vilde lide for stærkt Indgreb, dels endelig, fordi den fuldstændige Frigivelse af den vigtigste Position, Farver og Farvevarer (med et Tab for Statskassen af 150,000 Kr.), formenes aldeles ikke at ville komme Forbrugerne til Gode, medens selve Tolden delvis har Karakter af en Luksustold.

Endnu mindre har der kunnet tilvejebringes Enighed om det Omfang, hvori Toldbeskyttelse bør bringes til Anvendelse for at naa sit Djemed, uagtet der næppe er Uenighed om, at selve Djemedet maa være at skaffe saadanne Virksomheder, der i sig selv have Betingelserne for at blive sunde og livskraftige, naar de bringes ud over de Vanskeligheder, som ere forbundne med en ny begyndende Virksomhed, Mulighed herfor ved at give dem det fornødne Værn mod en overmægtig Konkurrence fra Udlandets Side. En saadan Konkurrences Overmagt behøver ikke just at være begrundet deri, at det paagældende Land frembyder saa meget gunstigere naturlige Betingelser for vedkommende Produktion, at danske Producenter overhovedet ikke kunne tænke paa at kappes med det. Langt hyppigere vil Grunden til Udlandets Overlegenhed ligge deri, at det større Marked indenfor Landets egne Grænser gør det muligt for de enkelte Virksomheder at kaste sig over en bestemt Specialitet, medens en Fabrik i et lille Land som Danmark maa begynde med at tilvirke et stort Antal af forskelligartede Artikler, hver for sig i et lille Omfang. Men Hovedsagen er, at man i Udlandet raader over en stor industriel Arbejderbefolkning, der har opnaaet et igennem Generationer nedarvet Kendskab til og en derpaa bygget Færdighed i at omgaaes Maskiner og udføre Arbejder, som kræve en særlig Uddannelse af Øje og Haand. En saadan industriel Arbejderbefolkning forefindes i Danmark endnu kun i ringe Omfang; den maa stadig i stort Omfang rekrutteres fra en Befolkning, der først skal oplæres og vænnes til industrielt Arbejde, og særlig maa nye Virksomheder saavel som saadanne, der ere i raskest Udvikling og kræve idelige Udvidelser af Bedriften, kun altfor meget paatage sig selv at uddanne den Arbejdskraft, de behøve. Den danske Arbejdskraft bliver herved uundgaaeligt dyr i Forhold til, hvad den formaar at præstere paa nye eller sig stærkt udvidende Virksomheders Omraade, og det end mere, fordi den danske Arbejderstands Levemod i sig selv er bedre end baade i Tyskland og Sverige. Paa en Tid, da Danmark ikke er i Stand til at skaffe hele den opvoksende Befolkning Lønnende Sysselsættelse, men Udvandring aarlig bortfører 7—8,000 Mennesker eller mere, der søge bedre Livsvilkår i andre Verdensdele, maa det da anses for højt ønskeligt, at der hydes den danske Industri Mulighed for ikke blot at kunne hævde sin hidtidige Bestaaen, men ogsaa for at kunne udvilde sig yderligere, saa at den giver Plads for en Del af den Arbejderbefolkning, der ellers vilde søle sig nødsaget til at forlade Landet. Og end mere maa det anses for ønskeligt, at den bliver sat i Stand til at bruge danske Arbejdere og ikke nødsages til at indkalde fremmede, hvis Arbejdskraft i Forhold til det ydede Produkt er billigere, eller til at trykke Levemoden for de danske Arbejdere ned til det lavere Maal, som den har baade i Tyskland og Sverige.

Det er ud fra disse Betragtninger, at man har været enig om ligesom i den hidindtil gældende Tarif at sætte et betydeligt Antal Toldsatser saaledes, at de yde